

WOESTIJD

Franz JALICS

“Op de reis van je hart naar God zal de woestijn onmisbaar zijn. Betreed haar op blote voeten, open om Gods wil voor jou te ontdekken, in het mysterie van het Koninkrijk...”

CONTEMPEREN IN DE WOESTIJD

De Meester volgen langs de paden van Galilea...

De woestijn is niet zomaar een plek om naartoe te gaan.

Het is een innerlijke ruimte waar we leren luisteren.

In de stilte beginnen onze zekerheden af te brokkelen.

In de stilte komen onze weerstanden naar boven.

In de stilte wordt ook de zachte stem van de Vader geopenbaard. Jezus ging niet naar de woestijn om dingen te doen.

Hij ging erheen om aanwezig te zijn.

Hij ging erheen om te luisteren.

Hij ging erheen om de Geest zijn hart te laten leiden voordat hij aan zijn missie begon.

Contemplatie is geen escapisme.

Het is openstaan.

Het is leren blijven.

Niet vluchten.

Niet de leegte vullen met overbodige woorden.

Laten we binnengaan.

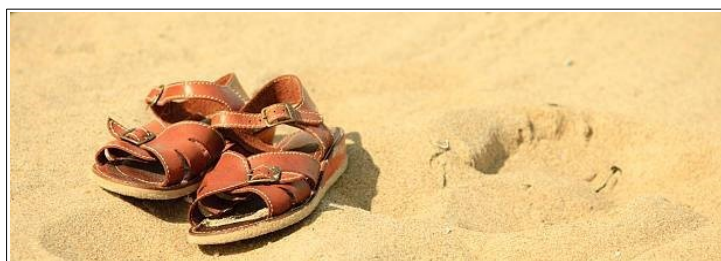
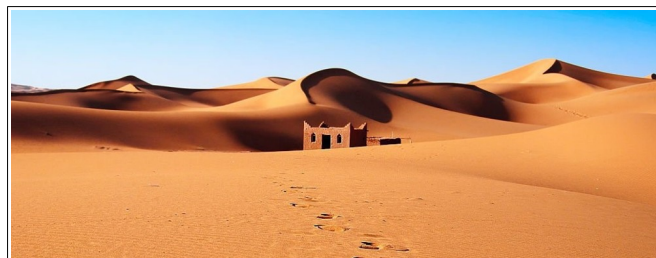
LUISTEREN IN DE WOESTIJD

Ga langzaam naar binnen.

De woestijn wordt niet veroverd,
hij wordt ontvangen.

Breng geen toespraken mee,
breng geen zekerheden mee,
breng geen lawaai mee.

Hier ontwapent de wind woorden

en bedekt het zand maskers.

Luisteren
is blijven
wanneer alles je uitnodigt om te vluchten.

Luisteren
is je eigen armoede accepteren
zonder die te maskeren met spiritualiteit.

In de woestijn
schreeuwt de stem van God
niet,
hij fluistert.

Spreek waar het pijn doet.

Spreek waar je bang bent.

Spreek waar je je nog niet wilt overgeven.

